

som kan anvendes paa alle Eiendomme, ja endog paa de Eiendomme, som de brugte Taxationer hver især angaae, og som ere taxerede til ganske andre og yderst forskjelligge Priser? thi naar jeg faaer Gjennemsnitsstallet ud, skal dette jo ogsaa anvendes paa de samme Eiendomme, som af mig ere antagne taxerede, nogle til 1500 Rd. og andre til 5000 Rd. pr. Tønde Hartkorn, og det saamtidig med, at man har anseet disse Taxationer for i og for sig saa rigtige, at man netop har brugt dem til at udfinde Gjennemsnitsværdien for alle Eiendomme. Naar vi dernæst komme til de Tilfælde, hvor det er forudsat, at man ikke har 10 saadanne Taxationer, men at de, der findes, skulle udfyldes ved Taxationer af vedkommende Skattecommissions, i hvilken Forlegenhed kommer da ikke den ulykkelige Skattecommissions? Jeg sætter, at man har 9 Taxationer, og at der skal vælges en 10de Eiendom til Taxation. Hvilken Eiendom skal Commissionen da vælge? Den maa jo sige sig selv, at det kan bringe et temmeligt forskjelligt Resultat, om den vælger den ene eller den anden Eiendom, om den vælger en lille eller en stor Eiendom, om den vælger en Eiendom i det ene eller det andet Sogn eller med den eller den Slags Jord indenfor Skattefredsen. Men lad os nu antage, at Skattecommissionsen, som er nødt til at tage en Beslutning, bryder overtvert, at den gaar den vistnok ene rette Vej og siger: Lad os nu undersøge og veie samtlige Eiendomsforhold i Kredsens og see at finde en Normalgaard i denne Kreds, nemlig en Gaard, som vel overveiet maa siges at have Hartkorn af Gjennemsnitsbeskaffenhed og tillige et af Gjennemsnitsstørrelse. Lad os endvidere antage, at Commissionen er heldig i saa Henseende, og at den virkelig finder en Eiendom, som rigtig taxeret giver et godt Udtryk for Gjennemsnitsprisen af Hartkorn i Skattefredsen, og at Taxationsværdien derefter retteligt udfindes. Men saa kan det endda meget let vise sig, at, naar man lægger denne Taxation til de 9 andre, der skulle bruges, saa faaer man til endeligt Resultat et heelt andet Tal end det, man gennem mange og omhyggelige Overveielser er kommen til ved at tage den Gaard,

som skulde være en Normalgaard. Maa skee som man med Hensyn til denne Gaard til 3000 Rd. pr. Tønde Hartkorn, men ved at lægge denne Taxation til de 9 Eiendomme, der isorveien være taxerede, fik man ikke 3000 Rd., men maa skee kun 2000 Rd. Og dog skal Skattecommissionsen bruge denne sidste Gjennemsnitsværdi, om hvilken den aabenlyst for Alle praktisk har erklæret, at den maa ansee den for aldeles gal. Jeg føler mig overbevist om, at hele den Fremgangsmaade, som er foreskrevet i § 13, aldeles ikke kan anvendes, idet den saavel i Almindelighed som især i en Mængde enkelte Tilfælde vil bringe saa urimelige Resultater tilveie, at det vil være umuligt at udføre Loven uden saamtidig at fremkalde en grundig almindelig Misfornoielse, der sandsynligvis vil slaae al Indkomstskat for mange Tider ihjel her i Landet.

Idet jeg nu skal vende mig til den anden Hovedsag, som jeg strax antydede, nemlig Communalbestyrelsernes Stilling efter Lovforslaget, kan jeg ikke tilbageholde, at den synes mig saa uheldig, at den neppe kan tiltale Noget. Der findes nemlig at være paalagt Communalbestyrelserne en Mængde kjedsommelige og ubehagelige Pligter, men ikke ved Siden deraf nogen som helst Rettighed til Dyrkning eller Noget som helst, der kan bøde paa disse Pligter eller opfordre Communalbestyrelserne til at opfylde disse Pligter paa en saadan Maade, at vi kunne hengive os med nogen Tryghed til Haabet om, at der vil komme et virkelig godt Udbytte af den dem tildeelte Virksomhed. Det første, Communalbestyrelserne skulle gjøre, er at affatte Mandtalslister over alle skattepligtige Personer i Kommunen. Det er Noget, Communalbestyrelserne kunne gjøre, men det er klart, at det kun er en Dyrde at affatte disse Mandtalslister, i hvis rigtige og fuldstændige Affattelse de ingen Interesse have, og paa dem at tilføie en Angivelse af, hvor Meget Vedkommende har svaret i Communeskat, og forklare, hvorfor de ikke have oplyst enkelte Personer paa Listen, som have svaret Skat til Kommunen. Det er blot som sagt en Pligt, de have her, men der er ingen tilsvarende Rettighed eller Interesse. — Dernæst have de den Pligt at skulle tilføie i en særlig Rubrik det, som